

rende. Endelig kan al anden formue efter stk. 4 kun beskattes i bopælsstaten.

Man er fra canadisk side bekendt med formueskatens afskaffelse i Danmark. Man har dog ønsket at opretholde formueskattebestemmelserne i overenskomsten. Disse bestemmelser vil således umiddelbart være indholdsløse, men skulle Danmark på et senere tidspunkt indføre formueskat, vil bestemmelserne finde anvendelse.

Artikel 23. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artikel 23 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Hovedreglen for Canadas vedkommende er, at Canada skal give credit for dansk skat efter reglerne i sin interne lovgivning, jfr. stk. 1, litra a) og b). Endvidere skal Canada efter bestemmelserne i litra c) give exemption for udbytter fra et dansk datterselskab til et canadisk moderselskab. For så vidt angår indkomster (eller formuer), som kun kan beskattes i Danmark, anvender Canada exemption med progressionsforbehold, jfr. nedenfor om dette begreb.

Danmark anvender ordinær credit, jfr. stk. 2 litra a) og b). Dette betyder, at hvis en person eller et selskab m.v., der er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en canadisk kilde (eller ejer formue i Canada), og Canada også kan beskatte denne indkomst (eller formue), skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Canada, eller den del af den danske skat, der falder på den canadiske indkomst (eller formue). Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

I tilfælde, hvor en indkomst (eller formue) kun kan beskattes i Canada, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, jfr. litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst (eller formue). Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den canadiske skat. Imidlertid indgår indkomsten/formuen i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Artikel 24. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der

ikke er hjemmehørende i en af de kontraherende stater. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende kontraherende stat.

Artikel 25. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de kontraherende stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når man dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 26. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En kontraherende stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Artikel 27. Udvinning af kulbrinter.

Artiklen omhandler beskatning af aktiviteter i forbindelse med udvinning af kulbrinter. Den ikke ganske logiske placering af artiklen i overenskomsten har historiske årsager. Bestemmelserne er kommet ind på dansk foranledning. Der findes ingen særlige regler om beskatning af kulbrinteudvinning i OECD-modellen.

Efter stk. 1 og 2 skal virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinning af kulbrinter altid anses for at udgøre et fast (drifts)sted, hvis aktiviteterne strækker sig ud over en bagatelgrænse på 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Virksomhed på borerig ud for kysten skal dog efter stk. 3 kun udgøre et fast driftssted, hvis virksomheden udøves i en perio-